

آزادی در طراحی مسکن: نگرشی به آزادی بهره بردار در شکل دهی به فضای سکونت



مهسا حقانی، بهرام سیاوش پور

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری - دانشگاه حکیم سبزواری

۲- عضو هیئت علمی دانشکده معماری و شهرسازی - دانشگاه حکیم سبزواری

Mhs.haghani@yahoo.com

نام ارائه دهنده: مهسا حقانی

خلاصه

آزادی از بزرگ‌ترین موهبت‌های خداوند و از متعالی‌ترین ارزش‌های انسانی است از اصولی که هر انسانی در نهاد خود با آن مأنوس است و پس از حیات از برترین نعمت‌های خداوند به شمار می‌رود. آزادی به عنوان یک کمال وارزش انسانی، یک وسیله و گذرگاه است، نه هدف و توقفگاه. بدین روی، امروزه مسأله آزادی، که مهم‌ترین مطلوب عصر جدید است، باید بیش از گذشته مورد تحلیل قرار گیرد و همان‌طور که در تمام زمینه‌های سیاسی، اقتصادی و.... مطرح است؛ باید به حوزه‌های دیگر علوم انسانی وارد شود، معماری یکی از این علوم است. آزادی گذاشتن بهره بردار در شکل دهی به فضای سکونتش از طریق طراحی مناسب که پتانسیل چنین کاری را فراهم آورد؛ خصوصاً در دنیای کمیت گرای امروز، که جدایی بین بهره بردار و طراح نیز وجود دارد، و فضای سکونتی در بهترین حالت برای رفع نیازهای امروز ساخته می‌شوند نه نیازهای آینده؛ ضروری به نظر می‌رسد.

بدین منظور پژوهش حاضر قصد دارد؛ با رویکردی توصیفی-تحلیلی، ضمن بیان مفهوم آزادی در معنای عام، به بررسی آزادی در معماری و آزادگذارن بهره‌بردار در شکل دهی به فضای زندگی در جهت رفع نیازهایش بپردازد. بدین منظور سعی در یافتن شاخص‌هایی در پلان، که بتوان از طریق آن آزادی را در اختیار بهره بردار قرار داد، صورت پذیرفت. در نهایت قابلیت تطبیق پذیری، تغییرپذیری و تنوع پذیری به عنوان عوامل تأثیرگذار بر آزادی بهره بردار در شکل دهی به فضای سکونت برشمرده شد.

کلمات کلیدی: طراحی مسکن، آزادی، بهره بردار، فضای سکونت.